

Prof. dr hab. inż. Adam Liebert jest profesorem nauk technicznych i członkiem korespondentem Polskiej Akademii Nauk. Ukończył Wydział Mechaniki Precyzyjnej Politechniki Warszawskiej i od 1991 r. jest związany z Instytutem Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej im. Macieja Nałęcza PAN, gdzie przeszedł kolejne szczeble kariery naukowej. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1997 r. z wyróżnieniem, stopień doktora habilitowanego w 2005 r., a tytuł profesora nauk technicznych w 2015 r. Był stypendystą programu Start finansowanego przez Fundację Nauki Polskiej, a w latach 2001–2004 odbył staż podoktorski w Physikalisch-Technische Bundesanstalt w Berlinie gdzie prowadził badania w ramach programu Marie Curie.

W latach 2014–2022, przez dwie kadencje, pełnił funkcję dyrektora Instytutu Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej im. Macieja Nałęcza PAN gdzie obecnie kieruje Zakładem Metod Obrazowania Mózgu i Badań Funkcjonalnych Układu Nerwowego. Posiada doświadczenie w zarządzaniu instytucjami i zespołami naukowymi: od 2023 r. przewodniczy Radzie Kuratorów Wydziału IV Nauk Technicznych PAN, od 2020 r. Komitetowi Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej PAN, a od 2025 r. jest przewodniczącym Rady Uczelni Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Pełni funkcję redaktora naczelnego czasopisma „Biocybernetics and Biomedical Engineering” wydawanego przez Elsevier (IF2024=6,6).

Jego zainteresowania naukowe dotyczą inżynierii biomedycznej. Specjalizuje się w optyce biomedycznej i rozwija nieinwazyjne metody badania mózgu. Zajmuje się w szczególności metodami oceny perfuzji i utlenowania tkanek z wykorzystaniem spektroskopii w bliskiej podczerwieni, techniki laserowo-dopplerowskiej oraz dyfuzyjnej spektroskopii korelacyjnej. Jego badania dotyczą modelowania transportu światła w tkankach, budowy systemów pomiarowych, analizy sygnałów biomedycznych oraz klinicznej oceny użyteczności nowych metod diagnostycznych. Obecnie prowadzi badania nad zjawiskiem sprzężenia neuronalno-naczyniowego z wykorzystaniem spektroskopii w bliskiej podczerwieni oraz magentoencefalografii. Promotor sześciu zakończonych doktoratów. Rozwija wieloletnią współpracę z ośrodkami naukowymi: Physikalisch-Technische Bundesanstalt w Berlinie, University College London, Western University w Kanadzie, Politechnika Mediolańska, Instytutu ICFO w Barcelonie i Uniwersytet w Zurychu. Koordynował zespoły realizujące krajowe i międzynarodowe projekty badawcze finansowane m.in. przez NCN, NCBiR, Ministerstwo Nauki i Komisję Europejską w ramach programów FP7 i Horyzont.

Był ekspertem oceniającym wnioski grantowe dla European Research Council, Akademii Fińskiej, Narodowego Centrum Nauki i Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Jest członkiem Międzynarodowej Akademii Inżynierii Medycznej i Biologicznej, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, SPIE, Optica i Society for Functional Near-Infrared Spectroscopy oraz Polskiego Towarzystwa Inżynierii Biomedycznej.